

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שלי"מ א להקהיל קהילות בכל שבת

שליחות של הרבי – בשמחה ובטוב לבב!

אבינו ע"ה עשה זאת בזריזות נפלאה, להראות שמחתו וחפצו". כלומר: אף שמצד הטבע וכו', מ"מ, בידעו שזהו רצונו וכוונתו של הקב"ה, עשה זאת בשמחה. וכך גם בנידון דידן – אם עשי' זו היא באופן של טורח, הרי, אף שמבצעים את השליחות, מ"מ, חסר בכל הדברים שתובעים בזכות העקידה – שזהו בזכות הזריזות וכו' של העקידה כנ"ל – שבכללם הם גם ההשפעות בבני חיי ומזוני רויחי.

אופן העשי' צריך להיות בבחינת "עקידה", שפירושה מלשון עקוד, היינו, שנוטלים מהגוף את האפשרות להפריע או אפילו לפעול חלישות. וכך גם בנידון דידן – שהוא מעקד את רצונו ומבטל מציאותו, וביחד עם זה הרי הוא ממלא את השליחות בשמחה ובטוב לבב.

כאשר ישנה ההרגשה ("ער דערהערט") שזוהי שליחות של הרבי – ברור אצלו שזוהי טובתו ברוחניות וזוהי טובתו בגשמיות, ועושה זאת בשמחה ובטוב לבב. וכך צריך הוא לעורר הרגש זה גם אצל אלה שנמצאים במקום שאליו נוסע.

העשי' צריכה להיות – לא בגלל התועלת שתהי' לו; העשי' צריכה להיות "שלא על מנת לקבל פרס", צריכים לעשות מצד ה"בקשו פני" ואז ישנה בדרך ממילא גם הצלחה בגשמיות וברוחניות, הן בעניינים הכלליים והן בענייני הפרטיים.

עיקר סיבת התוועדות זו היא נסיעתו של שליח לארצנו הקדושה ת"ו, לפעול – בעצמו, ולמסור לאחרים שגם הם יפעלו (ובתוספת המעלה שישנה) באופן של שליחות – בחינוך על טהרת הקודש, ובפרט במוסדות הנקראים על שמו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובמילא הרי זה נקרא גם – בשליחותו של בעל השם.

מכיון שזוהי שליחות של הרבי – היו צריכים להזדרז ולרדוף ("יאגן זיך") אחר ענין זה. ואעפ"כ, מצד החושך הכפול ומכופל, ישנם כאלה, שבגלל רצונו של הגוף להימצא במקום אחר, שוכחים הם על הרבי, שוכחים על השליחות, ומוותרים לחומריותה של הנפש הבהמית.

סוף-כל-סוף יקיים את רצונה של הנפש האלקית, ויבצע את השליחות שהוטלה עליו. אבל בינתיים הוא מתווכח ("ער דינגט זיך"), הוא בעצמו, ומעמיד גם את אביו או את בני-ביתו ש"יגינו" עליו, שלא יצטרך לנסוע. ואף שסוף-כל-סוף יבצע את השליחות, מ"מ, תהי' זו עשי' של טורח, בלי זריזות ובלי חיות.

רבנו הזקן מבאר באגרת הקודש מעלת העקידה – והרי פרשת העקידה אומרים בכל בוקר לפני התפלה, כהקדמה לתפלה שהיא יסוד העבודה של כל היום – שעיקר המעלה בזה היא "שאברהם

(משיחת ט' אלול תשח"י)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתורת רבותינו נשיאנו

אחדים שלא נכנסו עדיין לעניין זה מאיזה טעם שיהיה יש לעורר אותם שמכאן ולהבא יתקנו זאת.

(משיחת פורים תשי"ב)

לכאר את התקנות

במשך המעת לעת – לבקר (אלו הראויים לזה) בבתי הכנסיות ובבהמ"ד אשר בעיר לחזור שם מימרא או פתגם מתורתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר אודות אהבת כל ישראל שלו, להודיע ולהסביר תקנתו ע"ד אמירת תהלים, לימוד חומש עם פירש"י – ובמקומות המתאימים – גם ע"ד לימוד התניא כפי שחלקו לימות השנה. – אם באפשרי לעשות כל הנ"ל מתוך התוועדות. במשך המעת לעת – לבקר (המוכשרים לזה) במקום כינוסי הנוער החרדי – ולהשתדל, ככל האפשרי בדרכי שלום, גם במקום כינוסי הנוער שלעת עתה עדיין אינו חרדי – ולבאר להם איך שחבה יתירה נודעת להם תמיד מאת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר להם את אשר תבע מהם והתקווה והביטחון אשר בטח בהם, אשר סוף סוף ימלאו את תפקידם בהחזקת היהדות והפצת התורה בכל המרץ החום והחיות שהם מסוגלת הנוער.

מובן אשר, אם זהו מתאים לתנאי המקום, ימשיכו בכל הנ"ל בימים אשר אחר היארצייט ובפרט ביום הש"ק שלאחריו.

(אג"ק ח"ד עמ' קמד)

יש מספיק זמן!

. . במ"ש אודות התועדות די"ט כסלו ויום ההילולא יו"ד שבט, הנה כנראה מתיאור התועדות השני, שעדיין לא משתדלים כדבעי בהמשכת האנשים הנמצאים, לע"ע, בחוצה להדרכת והנהגת תורת החסידות ולימודה. ואף שלימוד זכות יש בזה שדרך הקדושה הוא מעט מעט אגרשנו מפניך, הרי גם עפ"ז כבר ה' צריך להיות הדבר בהתפתחות גדולה יותר, ויה"ר שמכאן ולהבא יתוסף בזה ככל הדרוש. במ"ש אודות בית הכנסת שאם בש"ק יהי הוא בביהכ"נ אחד יבטל השיעור בביהכ"נ השני, ואם להיפך - אינו יודע אם יתקיים המנין, בודאי יש למצוא אופן להבטיח (באווארענען) את שני הענינים, כיון שיום השבת הרי הוא יותר מכ"ה שעות ויש די זמן לשני הענינים גם יחד. ויה"ר, שכמו שצריך להיות בעניני קדושה - הרי אדרבה ענין אחד יוסיף בענין השני. . . בברכה לבשו"ט בכל הנ"ל.

(אג"ק כרך י עמ' שסט)

להכניס את כולם לענין!

בהמשך להמדובר כמ"פ אודות רצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר שיחזרו חסידות בבתי כנסיות, ברצוני להדגיש עוה"פ שכיין שישנם בחורים

לזכות החפץ בעילום שמו

לזכות ר' יהונתן
בן נעמי שיחי'
לרפואה שלימה
וקרובה

לעילוי נשמת
ר' דוד בן ר'
זאב וואלף

לזכות החיילת בצ"ה שרה רחל יהודית בת חנה שתחי'
לרגל הולדתה ב-כ"ב טבת שהוריה יגדלוה לתורה
לחופה ולמעשים טובים, מתוך בריאות שמחה
והרחבה של ימות המשיח, ולזכות כל משפחתה

לזכות הוד כ"ק
אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכ"ר

סיפורים על חזרת דא"ה

הכל בהשגחה פרטית!

בתחילה הם היססו האם מתאים לדפוק על בית פרטי על מנת לחזור שיחה? לפתע הדלת נפתחה ומישהו קרא להם להיכנס פנימה. הושיבו אותם בכבוד רב בראש השולחן, והאדמו"ר שם אמר לכבודם שיחה מהרבי בתוך הדרשה שלו. כשסיים לדרוש, הוא שוחח עם התמימים והתעניין במעשיהם. בהמשך הטיש, אף נתנו להם לחזור על שיחה של הרבי וכל הקהל הקשיב בהתעניינות רבה, ובסיום השיחה הקהל אמר יישר כח! והיה ניכר עליהם שהם מאוד שמחים שהתמימים באו אליהם. וב"ה שעוד יהודים רבים זכו להתקשר למשה רבינו של הדור.

אז דע לך שאין שום טעות כי מלמעלה הכל מכוון ומדוייק ואם הגעת פתאום למקום חדש - משמים הוליכו אותך - על מנת לחבר נשמות ל"אילנא דחיי", ואם אתה לא תפעל את העניין אז מי יפעל?

(מפי בעל המעשה)

לפתח את חוש הנאום

ההנהלה צריכה לסדר שהתלמידים הלומדים בפני עצמם יתרגלו לחזור דא"ח בעל פה, ולבחור עבורם מאמרים קלי ההבנה ולהרגילם בענין החזרה. ובדרך כלל לשום לב לפתח את חוש הדבור והנאום - ריידען - בהתלמידים שיחיו.

(אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה עמ' תכב)

פניני גאולה ומשירה

אור כמושבותם - גם בדורנו

"ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים... לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים. ולכל בני ישראל היה אור במושבתם" (יב,לה).

אור זה, היה לא רק בבתיהם של היהודים, אלא אף הלך עימם לכל מקום אליו הלכו. אפילו כאשר הגיע יהודי לביתו של שכנו המצרי, היה אורו מאיר לו שם. זמן הגלות מהווה תקופה של חושך, כמו שכתוב "כי הנה החשך יכסה ארץ". למרות שאין העולם סובל מחושך במובן הגשמי, הרי שמבחינה רוחנית ומוסרית החושך הולך וגדל. זהו חושך כפול ומכופל.

אך כשם שעוד לפני יציאת בני ישראל מגלות מצרים היה לבני ישראל אור במושבותם, כך יהיה גם בדורנו: עוד טרם צאתנו מהגלות שורה על כל יהודי אור קדושה, ומלווה אותו בכל אשר ילך. וכשם שבעת היות היהודים במצרים יכלו בני ישראל, בכח האור הרב שהאיר להם, להיכנס באין מפריע גם לבתיהם של המצרים, כך מעניק אור קדושה זה לכל יהודי תוקף ושליטה גם על הגויים וארצותיהם, וכמו שכתוב "ויתן להם ארצות גויים".

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ וילך תשמ"ו)

באדיבות הרב שניאור זלמן הרצל מתוך ספרו פניני גאולה

נס בלבוש של טבע

"ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כסף וכלי זהב ושמלת" (יב,לה).

אין ספק כי שינוי קיצוני זה ביחסם של המצרים ליהודים - משיעבוד מוחלט, לנתינת מתנות "כלי כסף וכלי זהב" - הוא בבחינת נס גמור. אך המיוחד בנס זה הוא שהמצרים קיבלו אותו כדבר טבעי. הם עצמם חשו צורך לסייע ולתת ליהודים גם דברים שלא התבקשו לתת, וכפי שממשיך הפסוק: "וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלוהם". ייתכן שהם חשו צורך להעניק פיצוי כלשהו ליהודים לאחר 210 שנות עבודת פרך. בכל אופן, ברור שגילוי מפתיע זה של נדיבות לב מצידם של המצרים היה, בעצם, תופעה של נס בלבוש של "טבע". נאמר בספר מיכה: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". כלומר: יש דמיון רב בין הנסים שהיו ביציאת מצרים לבין הנפלאות שתהיינה בעת הגאולה העתידה. לפי זה, יכולים אנו כבר עתה לשער מהו היחס שישורר בין היהודים לאומות העולם לעתיד לבוא. בזמן הגאולה יתהפך לבבם של כל אומות העולם, וגילויי האהדה והעזרה מצידם כלפי עם ישראל ינבעו מתוכם באופן טבעי. עם ישראל, שיהיה אז מרומם מעל מגבלות הטבע ומשופע בגילויים ניסיים, יקבל גיבוי מלא מצד עולם הטבע, עולמם של שאר אומות העולם. כך תחזור על עצמה - במהדורה שניה אך נפלאה לאין ערוך - תופעת ה"נס בלבוש של טבע" שהיתה ביציאת מצרים.

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ קרח תנש"א - דבר מלכות)

לתרומות והקדשות ולהצטרפות
לרשימת התפוצה:

דוא"ל: mhkh770@gmail.com

וואצאפ: +972-54-770-4375

פלי בארה"ק: 054-484-7752

פלי בארה"ב: 857-32-770-19

ר"ל ע"י מטה הקהלת קהילות

קהילות העולמי - 770

עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות
ה'מטה' מקהילים קהילות
בכל שבת ב- 70 ערים בעולם